

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2010/10

Esztári

kapcsolat

„Szivárványívmet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Esztárban jártunk 1.

Esztár nem tartozik a legismertebb hajdú-bihari települések közé. A Debrecentől 31 kilométerre keletre fekvő, Pocsajjal szinte összeépült falunak közel 1400 lakosa van. Az egyházmegye felkérése alapján tavaly óta a nagyerdei és az esztári gyülekezet között szorosabb kapcsolat alakult ki. Bár sok tekintetben eltérnek a két egyházközség adottságai, jellemzői, lelkészeink keresik a közös szolgálat lehetőségeit. Gyülekezetünk elnökségének bemutatkozó látogatása után 2009 adventjében ifi vezetőink szolgáltak Esztárban, majd nyári gyülekezeti táborunkban láttuk vendégül testvérgyülekezetünk két tagját. Szeptember első vasárnapján a 40-60 közötti korosztályból álló 20 fős csapat szolgált az esztári istentiszteleten.

Kolárné Nagy Mónikát nem kell bemutatni gyülekezetünk sok tagjának, hiszen még debreceni kórházlelkészi szolgálata idején gyakran megfordult templomunkban. Mintegy tíz évvel ezelőtt az egyik tábori felnőtt csoportunk vezetője volt. Sokan gondolnak rá jó szívvel azóta is. A szeptember első vasárnapján tartott istentisztelet azért is emlékezetes alkalom, mert a lelkész család harmadik gyermekét keresztelte vezető lelkészünk, Püski Lajos. Az esztári gyülekezet és a debreceni vendégek mellett így a sokfelől érkező családtagok alkották a gyülekezet harmadik csoportját.

Az istentisztelet alapigéje, az 1János 1, 1-4 alapján rövid igemagyarázatában Püski Lajos a közösség alapjairól, annak örömről szólt, és ennek fényében vizsgálta a két gyülekezet közötti további kapcsolat lehetőségeit. Ezt a gondolatsort folytatta gondnokunk, Kerti Péter, aki gondolatébresztő, vetített képes előadásában

beszélt gyülekezetünk életéről, szolgálatáról, missziói látásunkról. Az előadás után kérdéseket tehettek fel házigazdáink, valamint együtt gondolkodtunk a közös szolgálat újabb lehetőségein. A beszélgetés kötetlenebb formában folytatódott a svédasztalos ebéd közben, majd ezt követően a parókián illetve az udvaron. A gyülekezet vendégszeretete gazdagon díszített hidegtálakban és kiváló süteményekben öltött tárgyas formát. Az öt autóból álló konvoj kora délután indult vissza Debrecenbe.

Az autóban és a következő napokban beszélgetve a csoport tagjaival az a tanulság fogalmazódott meg többünk számára, hogy bármennyire is eltérnek lehetőségeink, adottságaink, gyülekezeteink mérete, minden gyülekezetben az a hatékony szolgálat feltétele, hogy a külső környezet „emberarcú gyülekezetet” lásson, ahol a tagok személyes kapcsolatban vannak egymással, szeretik egymást. Azt persze nem fogják azonnal megérteni, hogy ennek mi az oka, hogy Krisztus köti össze a látszólag idegen embereket is. Ahogy gondnokunk Esztáron fogalmazott az egyházzal szólva: „Összetartozunk, mert egy vállalatnál dolgozunk és egy a főnökünk.”

*Dr. Hodossi Sándor
tájékoztatási bizottság*

Gondnokunk egy esztári presbiterrel

Esti áhítat a templomban

Számomra sokat jelentett ez a tábor. Ebben a táborban váltam ifis taggá, és nagyon örülök, hogy egy ilyen közösségben lehetek.

Bár a konfirmációs órákon rendre együtt voltunk, de igazán ez alatt a hét alatt ismerkedett össze a csoport, hála a közös programoknak, melyekből felejthetetlen élmények lettek.

Az esti áhítatok, a közös éneklések, az étkezések, a medencézés, a kalandpark (beleértve a bobot és a libegőt) és a közös túrázások felejthetetlenek voltak.

Ezek az élmények hozzák össze az embereket, és szoros, akár életre szóló barátságok kötődnek közöttük.

Hálás vagyok, hogy itt lehettem, és az ifis tagokon kívül is megismerhettem gyülekezeti tagokat.

A szombat esti táborgyertya tovább erősítette a hét vezérfonalául szolgáló összetartozás élményét.

Remélem, a gyülekezet a tanév folyamán is ilyen összetartó, egymásnak segítő és jó emberekből álló közösség marad.

Olyan, mint amilyennek én ismertem meg ez alatt az egy hét alatt.

Barta Viola

Lelkészszentelés

Az idei lelkészszentelésen gyülekezetünk több szempontból is érdekelt volt. Felszentelték Bertha Zoltánt (beosztott-lelkész), Kóczián Viktóriát (tavalyi segédlelkész) és Moldván Editet (gyülekezeti tagunk).

Bemutatkozik segédlelkészünk...

Azt hittem, egyszerűbb lesz megfogalmazni, hogy ki is vagyok, de rájöttem, hogy kb. 2600 karakterbe nem könnyű összesűriteni mindazokat a személyeket, eseményeket és helyszíneket, amelyek formálták, alakították a személyiségeimet, életemet, bár még csak 24 évet kellene összefoglalni.

Nyíregyházán születtem keresztyén családban. 14 éves korom óta azonban sajnos szinte csak vendégként vagyok otthon. Édesanyám jogász, édesapám pedig nyugállományú rendőr alezredes. Iker öcsém születését Isten egyik legnagyobb ajándékának tartom az életemben. Hat és fél év van közöttünk, ők most végzősök a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában. Családunk hosszú évek óta a nyíregyházi városi gyülekezet hűséges tagja, ahol 2000-ben konfirmáltam. Ebben a városban jártam általános iskolába, de már 5. osztályos koromban elhatároztam, hogy az általános iskola elvégzését követően Debrecenben szeretnék tanulni, a Református Kollégiumban, mert vágytam egy olyan közösségre, ahol nem néznek furcsán rám azért, mert szeretek hittanórára járni.

Így jelentkeztem Debrecenbe, a „Refibe” humán tagozatra. A kezdeti nehézségek után igazán szép négy évet töltöttem el gimnazistaként. Most is ezt választanám. 2004-ben érettségiztem, és innen egyenesen vezetett tovább az utam a teológiára.

Másodév után egy évre elmentem Angliába önkéntesként dolgozni egy keresztyén konferencia központba, illetve babysitterként is szereztem némi tapasztalatot. Minden tekintetben igen megterhelő év volt, ugyanakkor rengeteg barátságot kötöttem a világ

legkülönbözőbb területein élő fiatalokkal, és a nyelvtudásom is sokat gyarapodott. Az egyetemi évek alatt 2007-ben jelentkeztem egy hollandiai ösztöndíjra, amit Isten kegyelméből elnyertem, így a harmadév tavaszi szemeszterét Kampenban tölthettem, ahol angolul tanultam teológiát. A nemzetközi diákok csapatában 11-en, 5 kontinensről, 7 országból gyűltünk össze, így ismét lehetőség kínálkozott új embereket, kultúrákat, ételeket, szokásokat megismernem. Csodálatos öt hónap volt! Mély barátságok szövődtek közöttünk.

Még nem körvonalazódott bennem teljesen a jövőképem, de leginkább a (menekült)misszió és a diakóniai munka felé húz a szívem. Isten gazdagon megáldott eddigi életem során.

Az ő ajándékának tekintem, hogy a Nagyerdei Gyülekezetben szolgálhatok hatodévesként, amiért nagyon hálás vagyok. Remélem, az Úr megáldja azt a szolgálatot, amelyet itt végzek, és Isten és a gyülekezet javát szolgálhatom az elkövetkező egy évben.

*Szilágyi Krisztina Sára
segédlelkész*

1998-ban történt. Anyósoméknál laktunk a Jerikó utcában. Akkoriban volt még ott egy kis piac. Egyik nyári napon lementem vásárolni. Közeledett anyósom születésnapja, ajándékot mentem nézegetni. Észrevettem, hogy a közelben Jézusról énekelnek. Megkerestem, honnan jön a hang. Egy kis színpad volt felállítva, egy együttes dicsőítő énekeket játszott. (Máig nem tudom, milyen felekezetű.) Volt bizonyásgtétel, ének, bizonyásgtétel, ének... A járókelők meg-megálltak, jó néhányan ott ragadtunk. Nekem nagyon tetszetek az énekek. Az egyik bizonyásgtevő szavaira ma is emlékszem! Azt kérdezte, van-e köztünk valaki, aki az újszülött gyermekét feláldozná azért, hogy egy bűnös, egy börtönben levő gyilkos megmeneküljön. Nem volt jelentkező. Ő aztán elmondta, hogy Isten így tett. Feláldozta Jézust, az ő egyszülött Fiát a mi bűneinkért. Aztán a csapat abbahagyta a zenélést, lejöttek a színpadról, mindenki odament egy-egy ácsorgó nézelődőhöz. Hozzám is odajött egy hölgy és megkérdezte, imádkozhat-e értem. Ó, mondtam, értem nem kell imádkoznia, én már megtértem, az Úr vagyok. Nézzen csak körül, mennyi elhanyagolt (hajléktalan és alkoholista kinézetű) ember van, inkább őértük imádkozzon! De ő azt mondta, ha megengedem, mégiscsak értem imádkozna, mert az Úr hozzám küldte. Megengedtem. A vállamra borult és hosszasan imádkozott. Nem emlékszem az imádságra, de egy mondata azóta is a fülemben cseng: „Uram, te ismered ezt a hölgyet, ismered a szíve vágyait, teljesítsd azokat”. Nem maradhattam tovább, mert délután kettőre dolgozni kellett mennem, de maradtam volna szívesen. Maradtam volna örökre:

hallgatni a dicsőítő énekeket, bizonyásgtégeket. Akkor megértettem egy kicsit abból, amit a tanítványok tettek annak idején: odahagyták mindenüket és követették Jézust! Megdöbbenett akkor (is) engem, hogy Isten mennyire szeret! Hogy sok „nyomorult” embert láttam ott a téren, Isten mégis hozzám küldött valakit, hogy imádkozzon értem. Sírva mentem haza, mire hazaértem, már zokogtam. Anyósom megdöbbenve nézett rám, de megnyugtattam: „csak örömben sírok”. És milyen igaz, hogy Isten ismeri szívünk vágyait! Az én szívem legfőbb vágya az volt akkoriban, hogy elmenjünk a gyülekezeti táborba, hogy férjhez menjek Csabához, és az, hogy saját lakásunk lehessen. 1998-ban voltunk táborban! 1998 őszén lakást vettünk a Békéssy Béla utcában (egy hívő testvér anyagi segítségével). 1998. december 19-én kaptuk Isten áldását a házasságkötésünkre, Püski Lajos lelkipásztorunk szolgálatával. Szerintem elgondolkodtató, hogy milyen hatalmas az imádság ereje!

Kulcsárné Klárka

Értem-e Isten szavát?

Hol volt, hol nem volt, nem is olyan rég volt, hogy meghívást kaptam egy hétvégi telekre, ahol megjelenésemmel egy időben két kutya is ismerkedett egymással. Mind a két négylábú ugyanannak a gazdának fejezte ki feltétel nélküli hűségét és szeretetét, csak még nem sokszor találkoztak egymással. A nap célkitűzése az önfeledt pihenés, bogarászkodás, sütkérezés, éhség csillapítására kis szalonforgatás lett volna.

Történt pedig, hogy a 200 négyszögölös kertben a két kutya mintha nem értette volna meg a napi, jól átbeszélte tervet. Ehelyett az egymással rivalizáló jószágok a kertnek mindig azon a pontján birkóztak, veszekedtek, acsarkodtak, ahol a szeretett gazdi tartózkodott. Ilyenkor bizony jutott a porfelhőből gazdagon mindenhová, de leginkább a tulajdonos pokrócára, ruhájára, sőt, a szemébe is, nem kis bosszúságára. Volt ott csihi-puhi pihenés és sütkérezés helyett. A gazdi minduntalan békítgette jószágait, nehogy nagyobb sérülés keletkezzen. Mindezek ellenére, nyilvánvalóan látszott, hogy mind a két eb a gazda kegyeiért harcol, még akkor is, ha egymást akadályozzák.

Sokat gondolkodom azóta is, hogy mi, „hívő keresztyének” milyen nagyon hűségesen is tudjuk imádni a mi Teremtőnket, Megváltónkat, Mindenhatónkat. És a mi gazdánk adott nekünk egy csodálatos hatalmas területet, hogy azt boldogan népesítsük be, és hajtsuk uralmuk alá, azaz, gazdálkodjunk benne. És mi mit is csinálunk? Hogyan is imádjuk a mi Urunkat? Hogyan élünk a mi gazdagságunkkal és szabadságunkkal? Mint a házi kedvenceink? Egymást eltiporva, megharapdálva, lerohanva harcolunk Megváltónk kegyei-

ért? Vajon van-e az ilyen fajta szeretetben öröm? Vagy képesek vagyunk felülkerekedni a kódolt természetünkön, és önfeledten be tudjuk tartani a második nagy parancsolatot is, hogy szeresd felebarátodat, mint magadat? A kutyák első ránézésre is szembeötlően különböztek egymástól. Az egyik egy igazi korcs zsebtigris, míg a másik egy bölcs németjuhász. És mi emberek? Ahányan vagyunk, annyfélék, de bizony itt is vannak szélsőségek. Vajon az Isten hogyan ítél meg minket, mikor a nagy istenimádatunkkal egymásnak ugorva, Isten szemébe port szórva, az ő előre kigondolt, nekünk kedvező jó tervét akadályozva szolgáljuk őt?

Kristófné Máthé Ildikó

Tábori pillanatok

Ifis évnyitó

Október 1-jén ifis évnyitót tartottunk. Az alkalom igei részében a tábor témáját vezettük tovább. Majd a puzzleben "megtaláltuk a helyünket". Újra átértük a samáriai asszony történetét többféleképpen, azt is láttuk hogyan facebook-ozna ma Jézus, és kik "lájkolnák". :) Majd beszélgettünk, eszegettünk. A év során pedig szeretnénk valóságosan is megélni összetartozásunkat.

Összetartozunk, mint Krisztus testének tagjai (1. Kor. 12, 12-27)

Kirakóztunk, a tábori csoportképből készített kirakóval.

Összetart(oz)unk

Új Reformáció

KLAUS DOUGLASS TÉTELEIBŐL

26. AZ ÚGYNEVEZETT "LELKÉSZEK" ÉS AZ ÚGYNEVEZETT "LAIKUSOK" KÖZÖTTI KÜLÖNB-SÉGTÉTEL NEM BIBLIKUS ÉS NEM PROTESTÁNS.

27. AZ EGYETEMES PAPSÁGOT CSAK ÚGY AKTIVIZÁLHATJUK GYÜLEKEZETEINKBEN, HA AZ EMBEREKBN SZERETETET ÉBRESZTÜNK A SZENTÍRÁS IRÁNT.

28. EGYETLEN EMBERBN SINCS MEG AZ ÖSSZES KÉPESSÉG, AMELY AHHOZ SZÜKSÉGES, HOGY EGY GYÜLEKEZETNEK CSAK MEGKÖZELÍTŐLEG IS NYÚJTANI TUDJA MINDAZT, AMIRE SZÜKSÉGE VAN.

29. MINDEN KERESZTYÉN KAPOTT VALAMILYEN KEGYELMI AJÁNDÉKOT ISTENTŐL – ÉS MEGKAPTA A HOZZÁ TARTOZÓ FELADATOT IS.

31. A GYÜLEKEZETBN KINEK-KINEK AZT A FELADATOT KELL EL-LÁTNIA, AMELYRE ISTEN KÜLÖ-NÖSKÉPPEN ALKALMASSÁ TETTE.

„Újulatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett.” (Ef. 4,23-24)

Hírek

- ♦ A nyári szünet után **minden kiscsoport elkezdte** alkalmait.
- ♦ A **gyülekezeti hétvégét** november közepeére tervezzük. Szórólapok készítése folyamatban van.

Téadélután

Imádkozzunk...

- ♦ új beosztott lelkészünkért,
- ♦ új segédlelkészünkért,
- ♦ gyülekezeti új tanévünkért,
- ♦ hittanosokért és szüleikért,
- ♦ minden kiscsoportunkért,
- ♦ gyülekezeti hétvégénkért,
- ♦ beteglátogatókért.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 450 példányban
17. évfolyam 10. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Okt. 10. Papp Dániel hegedült, Móré László brácsázik, Karasszon Dénes gondnokázik

Okt. 17. a Zeneművészeti Kar kamaragyűjtése vendégszerepel, művészeti vezető: Nagy Csaba Zoltán

Okt. 24. Csorba Gergő gitározik, Szőke Eszter fuvolázik

Okt. 31. Farkas Aliz orgonál

Nov. 7. a Vox Antiqua együttes énekel, vezényel: Kiss Csaba

Nov. 14. Sepsy Károly orgonál, Sepsy Katalin énekel

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül